

W., dnia 26 listopada 2018 r.

Sygn. akt: OSD 73/18

ORZECZENIE

Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Okręgowej Izby Radców Prawnych (...)

z dnia 26 listopada 2018 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) w składzie:

Przewodniczący: r.pr. G. K.

Sędziowie: r.pr. A. D. (sprawozdawca)

r.pr. W. L.

Protokolant: aplikantka radcowska N. W.

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego: r. pr. M. K.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 listopada 2018r., sprawy przeciwko radcy prawnemu D. S. (PESEL: (...)), obwinionemu o to, że:

w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r., stanowiącym III Cykl Szkoleniowy, (...) nie brał udziału w szkoleniach zawodowych na zasadach określonych przez właściwy organ samorządu, skutkiem czego nie uzyskał minimalnej liczby 40 punktów szkoleniowych, to jest nie uzyskał żadnych punktów za szkolenia zawodowe z wymaganych 40, co stanowi naruszenie art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) w zw. z art. 60 pkt 8 lit. h ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870 z dnia 15 września 2017 r., ze zm.) w zw. z par. 7 ust. 1 Regulaminu zasad wypełniania obowiązku doskonalenia zawodowego przez radców prawnych i zadań organów samorządu służących zapewnieniu przestrzegania tego obowiązku (tekst jednolity uchwała nr 124/ (...) Prezydium Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 października 2017 r.) co stanowi naruszenie obowiązku zawodowego oraz pomimo wezwania otrzymanego w dniu 24 sierpnia 2018 r. nie stawił się na wezwanie Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych na przesłuchanie w charakterze obwinionego nie przekładając na tę okoliczność stosowanego usprawiedliwienia co stanowi naruszenie art. 62 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (w brzmieniu ustalonym uchwałą nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

ORZEKA

1.

Uznaje radcę prawnego D. S. za winnego popełnienia wyżej zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 3 w zw. z art. 65 ust. 2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870) wymierza mu karę pieniężną w wysokości 3.150,00 zł (słownie: trzy tysiące sto pięćdziesiąt złotych).

2.

Na podstawie art. 70⁶ pkt 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tj. Dz.U. z 2017 r. poz. 1870) kosztami postępowania w kwocie 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych) obciąża r.pr. D. S..

Uzasadnienie.

W dniu 22 października 2018 r zastępca rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) na skutek zawiadomienia Dziekana Okręgowej Izby Radców Prawnych wystąpił z wnioskiem o ukaranie radcy prawnego D. S. za naruszenie zasad art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych i art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, polegające na nie braniu uczestnictwa w szkoleniach zawodowych i nie uzyskaniu w związku z tym minimalnych punktów szkoleniowych.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 marca 2018 r Dziekan Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) skierował pismo do obwinionego radcy prawnego D. S. informujące o braku wymaganych 40 punktów dotyczących obowiązku szkolenia zawodowego prosząc go jednocześnie o dostarczenie dokumentów potwierdzających uczestnictwo w formach doskonalenia zawodowego.

Dowód : pismo Dziekana (...) z dnia 2 marca 2018 r – k. 1

Kserokopia zestawienia szkoleń na dzień 18.VI.2018 r – k. 3.

Wezwany na przesłuchanie przez Rzecznika Dyscyplinarnego (...) (...) celem przesłuchania go w charakterze obwinionego, radca prawny D. S. nie stawiał się.

Dowód : pismo z dnia 16 sierpnia 2018 r – k. 6.

W dniu 18.X.2018 r do Okręgowej Izby Radców Prawnych (...) wpłynęło pismo obwinionego /datowane na dzień 15.X.2018 r./. W piśmie tym radca prawny zarzucił, iż postanowienie o przedstawieniu mu zarzutów rażąco narusza prawo, bowiem nie ma podstaw prawnych do karania radcy prawnego za niedopełnienie obowiązku kształcenia się i powołał się na stanowisko Sądu Najwyższego sygn.. akt SDI 32/14. Stanowisko to potwierdził pismem kierowanym do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego dodatkowo podnosząc, że brak jest podstawy prawnej odpowiedzialności dyscyplinarnej wobec braku przepisu rangi ustawowej.

Dowód : pismo z dnia 15.października 2018 r – k.18-19.

pismo z dnia 5 listopada 2018 r – k.33 .

Słuchany na rozprawie w dniu 26 listopada radca prawny D. S. podtrzymał swoje stanowisko.

Dowód : protokół rozprawy – k.38.

Mając na uwadze powyższe ustalenie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje :

Posiadanie statusu zawodowego radcy prawnego obliguje do przestrzegania przepisów wynikających zarówno z treści ustawy o radcach prawnych jak również zasad Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Jednym z takich obowiązków jest obowiązek doskonalenia zawodowego skonkretyzowany przez konieczność uzupełniania i podnoszenia kwalifikacji zawodowych na szkoleniach prowadzonych przez Okręgową Izbę Radców Prawnych i zgromadzenie minimum 40 punktów za udział w tych szkoleniach. Obowiązek ten wynika z treści art. 60 pkt. 8 lit.h ustawy o radcach prawnych oraz art.14 ust.2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego. Podnieść tu należy, że powoływany przez obwinionego wyrok Sądu Najwyższego z 6 listopada 2014 r, w którym wskazano, że brak w Ustawie przepisów nakładających na radców prawnych obowiązek uczestniczenia w szkoleniach zawodowych i brak podstawy kompetencyjnej dla podjęcia przez Krajową Radę Radców Prawnych uchwały określającej obowiązki radców prawnych w zakresie doskonalenia zawodowego stał się nieaktualny wobec wejścia w życie z dniem 31 sierpnia 2015 r zmian w Ustawie

polegających na zmianie treści art. 60 ustawy o radcach prawnych / Dz.U z 2015r, poz.1255 z późn.zm. /.Obowiązek ten został skonkretyzowany postanowieniami uchwał podejmowanych przez Krajowa Izbę Radców Prawnych . W rezultacie zasady te są wiążące i w efekcie ich nieprzestrzeganie powoduje odpowiedzialność dyscyplinarną. Odpowiedzialność dyscyplinarna jest oparta na zasadzie winy. Wobec takiej sytuacji prawnej stanowisko obwinionego nie jest zasadne .Obwiniony powołując się na przepisy, które nie obowiązują wykazał się nieznajomością tychże przepisów.

Wobec powyższego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wina obwinionego radcy prawnego D. S. nie nasuwa wątpliwości i że jego zachowanie świadczy o popełnieniu deliktu dyscyplinarnego naruszającego art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych oraz art. 14 ust. 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w zw. z § 7 ust.1 Prezydium Krajowej Izby Radców Prawnych i za to na podstawie art. 65 ust. 1 pkt. 3 w zw. z art. 65 ust.2ba ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych / Dz.U. z 2017 r z późn.zm./ wymierzył mu karę pieniężną w wysokości 3.150 zł . Wymierzając karę pieniężną Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie z jednej strony stanowisko radcy prawnego, który pomimo wezwań nie wyjaśnił swego stanowiska, nie zapoznał się z treścią obowiązujących obecnie przepisów , zaś z drugiej strony uznał, że tylko kara pieniężna może odnieść prawidłowy skutek zważywszy na nasilenie złej woli obwinionego.

Orzeczenie o kosztach oparto na przepisie art.70⁶ pkt. 2 ustawy o radcach prawnych.

Niniejsze orzeczenie nie jest ostateczne i stosownie do treści art. 704 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz.U. z 2017 r., poz. 1870) stronom i Ministrowi Sprawiedliwości służy od niego odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego w W., które wnosi się za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego (...) (...) w terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.